

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Zdeňka Konečného a soudců JUDr. Ludmily Šudomové a Mgr. Radky Nekudové Hajdové ve věci

žalobce: **ČESKÝ PROFISERVIS a.s.**, IČO 01553925
sídlem Bryksova 763, 19800 Praha
zastoupeného advokátem JUDr. Petrem Plavcem Ph.D.
sídlem Na Zábradlí 1, 110 00 Praha

proti
žalovanému: **Společenství vlastníků Podpěrova 518/6**, IČO 26286564
sídlem Podpěrova 518/6, 621 00 Brno
zastoupenému advokátem Mgr. Alešem Koubkem
sídlem Renneská třída 393/12, 639 00 Brno

o zaplacení 318 629 Kč s příslušenstvím, o odvolání účastníků proti rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 30. 6. 2021, č. j. 108 C 47/2020-250,

takto:

- I.** Rozsudek soudu I. stupně se ve výroku I. **potvrzuje** v části ohledně povinnosti žalovaného zaplatit žalobci částku 269 299 Kč
- s 8,05% ročním úrokem z prodlení z částky 87 000 Kč od 10. 4. 2017 do zaplacení a z částky 102.500 Kč od 30. 12. 2017 do zaplacení,
 - s 10% ročním úrokem z prodlení z částky 75 345,5 Kč od 3. 11. 2019 do zaplacení a z částky 4 453,5 Kč od 13. 2. 2020 do zaplacení,
- to vše do tří dnů od právní moci rozsudku.

- II.** Ve zbývající odvoláním napadené části ve výroku I. ohledně povinnosti žalovaného zaplatit žalobci částku 5 055 Kč
- s 10% ročním úrokem z prodlení z částky 4 014,6 Kč od 3. 11. 2019 do zaplacení a z částky 1 040,4 Kč od 13. 2. 2020 do zaplacení,
se rozsudek soudu I. stupně **mění** tak, že v tomto rozsahu se žaloba **zamítá**.
- III.** Ve výroku II. se rozsudek soudu I. stupně **potvrzuje**.
- IV.** Ve výroku III. se rozsudek soudu I. stupně mění tak, že žalovaný je povinen zaplatit žalobci na nákladech řízení před soudem I. stupně částku 155 286 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobce.
- V.** Ve výroku IV. se rozsudek soudu I. stupně mění tak, že žalovaný je povinen zaplatit České republice – Městskému soudu v Brně na náhradě nákladů řízení částku 1 976 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.
- VI.** Ve výroku V. se rozsudek soudu I. stupně mění tak, že žalobce je povinen zaplatit České republice – Městskému soudu v Brně na náhradě nákladů řízení částku 362 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.
- VII.** Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na nákladech odvolacího řízení částku 26 000 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobce.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 30. 6. 2021, č. j. 108 C 47/2020-250, bylo rozhodnuto takto:
 - I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni částku 274.354 Kč
 - s 8,05% ročním úrokem z prodlení z částky 87.000 Kč od 10. 4. 2017 do zaplacení a z částky 102.500 Kč od 30. 12. 2017 do zaplacení,
 - s 10% ročním úrokem z prodlení z částky 78.191,30 Kč od 3. 11. 2019 do zaplacení a z částky 6.662,70 Kč od 13. 2. 2020 do zaplacení,
to vše do tří dnů od právní moci rozsudku.
 - II. Žaloba se v části, kterou se žalobkyně domáhala zaplacení částky 44.275 Kč
 - s 8,05% ročním úrokem z prodlení z částky 11.025 Kč od 30. 12. 2017 do zaplacení,
 - s 10% ročním úrokem z prodlení z částky 33.250 Kč od 17. 10. 2019 do zaplacení a zaplacení 10% úroku z prodlení z částky 6.662,70 Kč od 3. 11. 2019 do 13. 2. 2020,
zamítá.
 - III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 162.488 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku, k rukám právního zástupce žalobkyně.
 - IV. Žalovaný je povinen zaplatit ČR – Městskému soudu v Brně na náhradě nákladů řízení částku 2.013 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.

V. Žalobkyně je povinna zaplatit ČR – Městskému soudu v Brně na náhradě nákladů řízení částku 325 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.

2. Proti tomuto rozsudku podali oba účastníci odvolání. Žalobce podal odvolání vůči výroku II., v němž jednak obhajoval svůj nárok na částku 11 025 Kč, coby DPH z částky 52 500 Kč, a to tvrzením o neplatnosti daného ujednání ve smlouvě účastníků pro rozpor s právem a pro neurčitost a dále nárok na cenu 33 250 Kč za provedené vícepráce, které žalovaný doobjednával po uzavření předmětné smlouvy a počítal s jejich úhradou. Tvrdil, že chtěl toliko marně vynaložené náklady na cestu p. R. z Prahy do Brna a zpět v souvislosti se zmařenou prezentací projektu na členské schůzi žalobce, kam nebyl vpuštěn a navrhl, aby ve výroku II. byl rozsudek soudu I. stupně změněn tak, že žalobě bude vyhověno v plném rozsahu.
3. Žalovaný podal ve věci samé odvolání vůči výroku I. s tím, že žalobce mu neposkytl jakékoli plnění použitelné pro účel smlouvy o projektové přípravě uzavřené mezi účastníky, dílo nebylo dokončeno a žalobci nárok na odměnu nevznikl, když nebylo prokázáno, že dokumentace, zpracovaná žalobcem, odpovídá smlouvě. Uvedl, že do rozsahu projektové dokumentace patří i navržení typu a technických parametrů oken a dveří a předmětem díla byla nejen dokumentace pro stavební povolení, pro něž to, co žalobce zpracoval, může být dostatečné i dle názoru žalovaného, ale též dokumentace pro výběr zhotovitele a realizaci opravy obálky domu a tyto parametry dokumentace žalobce nesplňovala. Sdělil, že závěr o dokončení díla postrádá posouzení splnění účelu smlouvy a dílo mělo takové vady, že nesplňovalo náležitosti ujednání v článku 2.1.a. smlouvy, v důsledku čehož je nebylo možno považovat za dokončené, a proto neměl žalobce nárok na úhradu ceny za dílo, když odeslání výzvy k převzetí ještě nedokazuje dokončení dokumentace, na níž bylo ještě v červenci a srpnu 2017 pracováno K.. Tvrdil, že jakékoliv dílčí plnění nemělo, vzhledem ke smyslu a účelu smlouvy, pro žalovaného přínos a význam, takže žalobci nevzniklo právo na odměnu či plnění žalovaným. Uvedl, že žalobce vyzval k úhradě smluvních pokut, plynoucích ze smlouvy, v celkové výši 936 500 Kč, a to přípisem ze dne 12.8.2021, doručeným žalobci 27.8.2021, čímž napravil své opomenutí, v důsledku kterého nebyly v řízení před soudem I. stupně nároky na smluvní pokuty splatné. Rozebíral, jak jsou smluvní pokuty 63 500 Kč, 112 000 Kč, 714 000 Kč a 47 000 Kč vytvořeny (nárok uplatňoval po 500 Kč prodlení denně, a to jednak s dodáním projektové dokumentace a dále s opožděnou žádostí o stavební povolení) a uplatňoval je jako kompenzační námitku vůči nároku žalobce. Navrhl, aby napadený rozsudek byl změněn tak, že žaloba bude zcela zamítnuta. Posléze se žalovaný vyjádřil k odvolání žalobce jako nedůvodnému a podrobně rozebíral, že nárok na DPH žalobci dle smlouvy nevznikl, stejně jako nárok na úhradu cen víceprací. Doplnil, že nároku na smluvní pokutu, pokud byl v době uplatnění promlčen, se může dovolat s ohledem na § 617 OZ.
4. Žalobce ve vyjádření k odvolání žalovaného rozebíral, že žalovaný pomíjí skutečnost, že v předmětném případě nedošlo k provedení celého díla z důvodu, že žalovaný provedení díla zmařil a tudíž postupy předvídané § 2605 OZ se neuplatní, když je namísto aplikovat § 2613 OZ. Uvedl, že žalovaný nejenom, že přestal poskytovat součinnost, ale po shromáždění vlastníků jednotek ze dne 20.6.2017 začal žalobci v dokončení díla aktivně bránit, nepřál si pokračovat ve stavebním řízení, přestal věcně komunikovat ohledně projektové dokumentace, tuto protokolárně nepřevzal a neposkytl součinnost, v důsledku čehož bylo stavební řízení následně zastaveno, přičemž on část odměny, připadající na nerealizovanou část, nepožadoval a odměnu si nárokuje pouze v rozsahu, v jakém skutečně dílo plnil. Zopakoval, že prokázal, že projektovou dokumentaci připravil a předal žalovanému a že k předání nedošlo způsobem předvídaným ve smlouvě bylo proto, že žalovaný k tomu neposkytl součinnost, dokumentace pro stavební povolení, o něž žalobce se souhlasem žalovaného požádal, byla už od počátku provedena v daleko větší míře podrobností, než bylo nutné k vydání stavebního povolení, a pokud ji pak ještě upravoval, bylo to dle přání a pokynů žalovaného do doby, kdy ještě žalovaný poskytoval součinnost, k převzatému

dílu žalovaný výhrady neměl a vady nevytkl, ani v řízení nekonkretizoval. Sdělil, že nárok na smluvní pokutu by žalovanému vznikl za předpokladu, že zhotovitel za prodlení odpovídá, ale v tomto případě tomu tak není, což rozebíral a poukazoval k tomu na § 1987 odst.2 OZ.

5. Odvolací soud přezkoumal rozsudek soudu I. stupně, řízení jeho vydání předcházející i obsah spisu a dospěl k závěru, že odvolání žalobce vůči výroku II. není důvodné a odvolání žalovaného vůči výroku I. je důvodné jen z menší části. S tím, co vzal soud I. stupně za prokázané na skutkovém stavu, se odvolací soud plně ztotožňuje, a proto na skutková zjištění soudu I. stupně také zcela odkazuje. Vztahy účastníků se odvíjely od Smlouvy o projektové přípravě opravy a zateplení bytového domu Podpěrova 518/6, Brno (dále smlouvy o dílo) z 19.4.2016 (žalobce byl zpracovatel a žalovaný objednatel), doplněné dodatkem č. 1 z 10.10.2016 a dodatkem č. 2 z 8.3.2017, když podstatný obsah této smlouvy o dílo, včetně jejích dodatků, je přesně a správně vymezen v bodu 3. odůvodnění napadeného rozsudku. Dále bylo dokazování doplněno listinami, vymezenými v bodech 3., 4., 5., 6., 7. a 8. odůvodnění napadeného rozsudku, když obsah těchto listin je v uvedených bodech vymezen správně, přesně i úplně a dále i výpověďmi svědků T. R., K., K., K. a E. a i s tím, co soud I. stupně zjistil z jejich výpovědí a co je vymezeno pod body 9., 10., 11., 12. a 13. odůvodnění napadeného rozsudku, se odvolací soud plně ztotožňuje, stejně jako s tím, proč nebyly prováděny další důkazy, uvedené v bodu 23. odůvodnění rozsudku soudu I. stupně.
6. Pokud jde o odvolání žalobce vůči výroku II. rozsudku, v tomto se odvolací soud plně ztotožňuje se soudem I. stupně, že na zamítnutou částku 44 275 Kč (s příslušenstvím) nemá žalobce nárok, a proto také v tomto směru zcela odkazuje na body 19. a 20. odůvodnění napadeného rozsudku, jenž je úplné, výstižné i věcně správné. Zamítnutá částka 44 275 Kč se skládá jednak z částky 11 025 Kč, což je požadavek 21 % DPH z částky 52 500 Kč. Na částku 52 500 Kč za projektovou dokumentaci pro rekonstrukci kotelny, vycházející z dodatku č. 2 z 8.3.2017, žalobce nárok má, jak je správně rozebráno v bodu 19. odůvodnění napadeného rozsudku, nikoli však dále na DPH z této částky, protože dodatek č. 2 odkazoval v ostatním na čl. IV. a následující smlouvy o dílo a z něho jednoznačně vyplývá, že cena 52 500 Kč byla pro žalovaného konečná, i kdyby se stal žalobce plátcem DPH (viz čl. IV., body 2. a 3. smlouvy o dílo). Na takovém smluvním ujednání není nic neurčitého, ani není důvod, proč by mělo být neplatné pro rozpor s právem; jestliže se žalobce posléze stal plátcem DPH, šlo o cenu včetně DPH. Stát žalobce nezkrátil, jen sám sebe tím, že si ve smlouvě o dílo jasně uvedl, že cena je pro objednatele konečná a v případě, že by se žalobce stal plátcem DPH, půjde rozdíl ceny za DPH na jeho vrub (jinak před soudem I. stupně žalobce netvrdil, že by měl nárok i na odměnu dle čl. II. bodu 2.1.c. a bodu 2.1.f a takové plnění neposkytl). Dále se zamítnutá částka 44 275 Kč skládá z částky 33 250 Kč, coby víceprací uplatněných žalobcem fakturou č. 1910001 a k tomu přesně platí to, co soud I. stupně uvedl v bodu 20. odůvodnění rozsudku, jenž je úplný, výstižný, přesvědčivý i věcně správný a ani argumentace žalobce v odvolání na jeho správnosti nic nemění, jelikož ve smlouvě o dílo bylo jasně a jednoznačně domluveno, že ceny jsou konečné, nepřekročitelné a zahrnují konzultace, dopravu i režijní náklady žalobce, takže na žádné vícepráce nemá žalobce nárok.
7. Co se týká odvolání žalovaného vůči výroku I. rozsudku soudu I. stupně, to je jen z malé části důvodné. V návaznosti na prokázaný správně zjištěný skutkový stav vyvodil soud I. stupně ve vztahu k nárokům žalobce, plynoucím z faktur č. 170301 (částka 87 000 Kč), č. 171201 – částka 50 000 Kč (záloha a doplatek ceny díla za část zhotoveného díla dle bodů 2.1.a., 2.1.d., 2.1.e. smlouvy o dílo) a č. 171202 v rozsahu částky 52 500 Kč (platba za projektovou dokumentaci na rekonstrukci kotelny) i zcela správně právní závěry. Ohledně těchto závěrů odkazuje odvolací soud plně na body 15., 16., 17., 18. a 19. odůvodnění napadeného rozsudku, s nimiž se zcela ztotožňuje a považuje je za úplné, výstižné, přesvědčivé i věcně správné. Zálohy na prováděné dílo (faktura č. 170301) žalobce požadovat mohl, jak správně rozebral soud I. stupně v bodu 16. odůvodnění rozsudku, když u položek specifikovaných v bodech 2.1.a. a 2.1.d. smlouvy o dílo plynul nárok na úhradu zálohových plateb z čl. IV. bodu 5 smlouvy o dílo – žalobce mohl požadovat zálohu 70 % z částky 106 000 Kč dle bodu 2.1.a. smlouvy o dílo a požadoval 70 000 Kč zálohu, tj. méně, a dle

bodů 2.1.d. mohl po podání žádosti o stavební povolení (podáno 20.2.2017) požadovat zálohu 70 % z částky 18 000 Kč a požadoval 9 000 Kč, tedy také méně. Ohledně položky 2.1.e. smlouvy o dílo – přípravy a organizace výběrového řízení na osobu technického dozoru investora – mohl žalobce požadovat částku 8 000 Kč dle § 2606 OZ, jak správně dovodil v bodu 16. rozsudku soud I. stupně, když tuto část smlouvy žalobce splnil, jak je v bodu 16. rozsudku uvedeno. Doplatek ceny díla za část zhotoveného díla dle bodů 2.1.a. (částka 36 000 Kč), 2.1.d. (částka 9 000 Kč) a 2.1.e. (částka 5 000 Kč) smlouvy o dílo (faktura č. 171201) žalobce také požadovat mohl, jak je soudem správně a přesně rozebráno v bodu 17. odůvodnění rozsudku, když splněním celého bodu 2.1.e. smlouvy o dílo žalobcem se soud I. stupně zabýval již v bodu 16. odůvodnění rozsudku. Na žádost žalovaného podal žalobce 20.2.2017 žádost o stavební povolení dle bodu 2.1.d. smlouvy o dílo a též si vyžádal stanoviska dotčených orgánů státní správy a na jeho nárok dle § 2613 OZ nemá vliv, že po dalších peripetích bylo v důsledku chování žalovaného stavební řízení zastaveno, jak soud I. stupně uvedl v bodu 17. odůvodnění rozsudku (žalovaný v průběhu doby změnil na plánovanou a dohodnutou rekonstrukci domu názor a přestal spolupracovat jak se žalobcem, tak i se stavebním úřadem). I ve vztahu k plnění dle bodu 2.1.a. smlouvy o dílo a nároku žalobce na částku 36 000 Kč, coby doplatku ceny, se uplatní § 2613 OZ, jak soud I. stupně zcela správně dovodil v bodu 17. odůvodnění rozsudku (strany 15 a 16 rozsudku), když žalobce dodal žalovanému projektovou dokumentaci opravy obálky řešeného domu v rozsahu pro potřeby stavebního úřadu. Žalovaný v důsledku svého změněného přístupu k rekonstrukci domu (tj. objektivně bez důvodu) odmítl dílo zhotovené žalobcem převzít (na výzvy k protokolárnímu převzetí díla nereagoval), zmařil tak provedení díla, tedy jeho fázi předání a žalobci proto náleží dle § 2613 OZ cena za toto dílo, přičemž popis dokončeného díla, tj. projektové dokumentace a snaha žalobce ji žalovanému předat, je kromě bodu 17. odůvodnění rozsudku přesně uveden i v bodu 4. odůvodnění rozsudku a důvodem zastavení stavebního řízení nebyly nedostatky v projektové dokumentaci, ale nesoučinnost žalovaného. Stavební úřad po určitých počátečních nejasnostech neměl žádné výhrady k předložené projektové dokumentaci (to také potvrzuje, že pro potřeby stavebního úřadu byla dostačující), jen požadoval doložení plné moci, prokazující oprávnění žalobce jednat za žalovaného ve stavebním řízení, které žalovaný, i přes naléhání žalobce, nedodal, právě proto, že si v dané době celý projekt revitalizace rozmyslel, přál si proto zastavení stavebního řízení a se žalobcem již spolupracovat nechtěl. V bodu 19. odůvodnění rozsudku se pak soud I. stupně správně vypořádal i s důvodným nárokem žalobce na částku 52 500 Kč dle faktury č. 171202 za zpracovanou projektovou dokumentaci na rekonstrukci kotelny, která byla žalovanému 6.6.2017 i předána, na což odvolací soud plně odkazuje. Jinak vůči předložené stavební dokumentaci neměl stavební úřad výhrady a že projektová dokumentace byla pro potřeby stavebního úřadu a stavebního řízení dostatečná a bez vad, potvrdil jak svědek R., tak i K., K. či K. (pokud by jeho projekt na rekonstrukci kotelny byl vadný, asi sotva by jej dodatečně žalovaný oslovil, ať zpracuje nový projekt na rekonstrukci kotelny, a to pro nezateplený dům s vyšším výkonem kotelny) a v podstatě i svědek E., jenž vypověděl, že pokud emailem ze dne 23.6.2017 potvrzoval, že projekt je hotový, chápal to tak, že v obecném rámci je projekt připraven k odsouhlasení na shromáždění a bližší detaily rozmístění oken by se upravily později.

8. Pokud jde o nárok žalobce na smluvní pokutu za prodlení z jednotlivých faktur od data jejich splatnosti, uplatňovanou do dne podání žaloby 20.12.2019, ten je v principu dán tak, jak dovodil soud I. stupně v bodu 21. odůvodnění rozsudku (na což odvolací soud odkazuje), když právo na smluvní pokutu vyplývá z čl. VII. bodu 3. smlouvy o dílo. Žalobce tento svůj požadavek na smluvní pokuty rozepsal v podání č.l. 58 až 59 spisu, ovšem soud I. stupně nezohlednil, že kromě požadavku na smluvní pokutu z částky 87 000 Kč dle faktury č. 170301 a požadavku na smluvní pokutu z částky 50 000 Kč dle faktury č. 171201, na které má žalobce nárok, požadoval žalobce smluvní pokutu z celé částky 63 525 Kč (a nikoli jen z přiznaných 52 500 Kč) dle faktury č. 171202 (zahrnující tedy i částku 11 025 Kč, coby uplatňovaný nárok na DPH z 52 500 Kč, jenž byl soudem I. stupně zamítnut ve výroku II. rozsudku, což bylo nyní odvolacím soudem potvrzeno) a dále smluvní pokutu z částky 33 250 Kč dle faktury č. 1910001 (šlo o uplatňovaný nárok na tzv.

vícepráce, jenž byl rovněž zamítnut ve výroku II. rozsudku, což bylo odvolacím soudem rovněž nyní potvrzeno). Z uplatňované smluvní pokuty 84 854 Kč tak bylo nutné „vypreparovat“ smluvní pokutu z částky 11 025 Kč za dobu od 30.12.2017 do data podání žaloby (do kdy smluvní pokuty žalobce chtěl) a smluvní pokutu z částky 33 250 Kč za dobu od 17.10.2019 do 20.12.2019, a to s úrokem z prodlení v modelu, zvoleném soudem I. stupně (s nímž se odvolací soud ztotožňuje), tedy jednak z částky do doby splatnosti dle předžalobní výzvy a dále z částky od 4.11.2019 do data podání návrhu, a to až od 13.2.2020, tj. poté, co došlo k doručení návrhu na vydání platebního rozkazu a návrhu ve věci žalovanému a tedy nastala splatnost i této části smluvní pokuty. Z částky 87 000 Kč (dle faktury č. 170301) činí smluvní pokuta 0,05 % denně za dobu od 10.4.2017 (splatnost faktury) do 3.11.2019, tj. za 938 dnů, 40 803 Kč a dále za 47 dnů od 4.11.2019 do 20.12.2019 2044,5 Kč. Z částky 50 000 Kč (dle faktury č. 171201) činí smluvní pokuta 0,05 % denně za dobu od 30.12.2017 (splatnost faktury) do 3.11.2019, tj. za 674 dnů, 16 850 Kč a dále za 47 dnů od 4.11.2019 do 20.12.2019 částku 1 175 Kč. Z částky 52 500 Kč (dle faktury č. 171202, plnění dle dodatku č. 2 za projektovou dokumentaci kotelny, ovšem bez DPH) činí smluvní pokuta 0,05 % denně za dobu od 30.12.2017 (splatnost faktury) do 3.11.2019, tj. za 674 dnů, částku 17 692,5 Kč a dále za 47 dnů od 4.11.2019 do 20.12.2019 částku 1 234 Kč. V součtu tak má žalobce nárok u prvního období do 3.11.2019 na smluvní pokutu ve výši 75 345,5 Kč s 10 % úrokem z prodlení z této částky od 3.11.2019 do zaplacení a u druhého období od 4.11.2019 do 20.12.2019 na částku 4 453,5 Kč s 10 % úrokem z prodlení z této částky od 13.2.2020 do zaplacení, takže oprávněně nárokováná smluvní pokuta činí 79 799 Kč (75 345,5 Kč + 4 453,5 Kč). Ohledně zbývajících uplatněných smluvní pokuty nezbylo, než nárok žalobce ve výroku II. zamítnout, tj. z částky 11 025 Kč (DPH dle faktury č. 171202), jde při 0,05 % denně za dobu od 30.12.2017 do 3.11.2019, tj. za 674 dnů, o 3 715,4 Kč a dále za 47 dnů od 4.11.2019 do 20.12.2019 o 259 Kč a z částky 33 250 Kč (vícepráce dle faktury č. 1910001) jde při 0,05 % denně za dobu od 17.10.2019 do 3.11.2019, tj. za 18 dnů, o 299,2 Kč a dále za 47 dnů od 4.11.2019 do 20.12.2019 o 781,4 Kč. V součtu tak byl zamítnut požadavek žalobce na smluvní pokutu u prvního období do 3.11.2019 v částce 4 014,6 Kč a u druhého období od 4.11.2019 do 20.12.2019 v částce 1 040,4 Kč, takže neoprávněně nárokováná smluvní pokuta činí 5 055 Kč (4 014,6 Kč a 1 040,4 Kč) a byla zamítnuta i s uplatňovaným příslušenstvím ve výroku II. tohoto rozsudku, když jen v tomto rozsahu byl rozsudek soudu I. stupně ve výroku I. změněn dle § 220 odst. 1 o. s. ř. To, co bylo ve výroku I. tohoto rozsudku potvrzeno dle § 219 o. s. ř., zahrnuje částku 87 000 Kč (dle faktury č. 170301) s příslušenstvím, částky 50 000 Kč (dle faktury č. 171201) a 52 500 Kč (dle faktury č. 171202) s příslušenstvím a částku 79 799 Kč (s příslušenstvím), představující oprávněně požadovanou smluvní pokutu, v součtu tedy na jistinu byl rozsudek potvrzen v částce 269 299 Kč.

9. Pokud žalovaný požadoval po žalobci částky, coby smluvní pokuty, které uplatňoval (v návaznosti na čl. VII. bod 1 smlouvy o dílo) k započtení vůči nároku žalobce, žalovaný nárok na tyto částky nemá a tyto jeho požadavky jsou nedůvodné, účelově vytvořené a rozporné s dobrými mravy. Odvolací soud se ztotožňuje s tím, co k tomu uvedl soud I. stupně v bodu 22. odůvodnění rozsudku, když nárok na smluvní pokutu 64 000 Kč nemůže být dán již proto, že u žalobce nelze uvažovat o prodlení v období od 4.6.2016 do 9.10.2016, jestliže si termín plnění předmětu smlouvy o dílo jako celku účastníci dodatkem č. 1 z 10.10.2016 posunuli až na den 31.1.2017 (a dle dodatku č. 2 do 15.5.2017). Jelikož žalovaný v soudním řízení uplatnil námitku započtení, aniž by žalobce vyzval k úhradě požadované smluvní pokuty, nestala se ani pohledávka splatnou a žalovaný ji ani jednostranně započíst vůči splatné pohledávce žalobce nemohl, jak správně dovedl soud I. stupně v bodu 22. rozsudku. Totéž platí k tomu, jak soud I. stupně posoudil v bodu 22. odůvodnění rozsudku žalovaným uplatněné námitky započtení na úhradu smluvní pokuty 112 500 Kč a 22 500 Kč, které se objevily až v závěrečném návrhu žalovaného (ten byl předložen soudu až na konci jednání a ani se nedostal do sféry dispozice žalobce) a které rovněž nebyly splatné, protože žalovaný žalobce k úhradě smluvních pokut nevyzval a nelze je proto jednostranně započíst vůči splatné pohledávce žalobce. Dle názoru odvolacího soudu, pokud až v doplnění odvolání uplatnil žalovaný nové tvrzení o splatnosti těchto nároků na úhradu smluvních pokut na základě výzvy až z 12.8.2021

(doručené žalobci 27.8.2021) a předložil k tomuto novému tvrzení i výzvu z 12.8.2021 s doručenkou, jde o skutečnosti a důkazy uplatněné v rozporu s § 205a o. s. ř. (účastníci byli na závěr jednání soudu I. stupně také řádně poučeni dle § 119a odst.1 o. s. ř.), když žalovaný (nebo obecně v principu kdokoli) by neměl být zvýhodňován tím, že si z rozsudku soudu I. stupně zjistí, co jeho započtení uplatněnému v řízení před soudem I. stupně chybělo a pak to bude napravovat a dohánět v odvolacím řízení (sám žalovaný se v doplnění odvolání hlásí k tomu, že až po napadeném rozsudku měl napravit své pochybení, v důsledku kterého nebyly před soudem I. stupně nároky na smluvní pokuty splatné). Lze k tomu doplnit, že ani dodatečná výzva k plnění nic nemění na tom, že pokud si účastníci dohodou posunuli plnění předmětu smlouvy o dílo jako celku až do 31.1.2017, žalovaný nemůže mít žádný nárok na smluvní pokutu za dobu od 4.6.2016 do 9.10.2016, jak plyne z toho, co je výše i z bodu 22. odůvodnění rozsudku soudu I.stupně.

10. Dále lze doplnit, že žalovaným uplatněné smluvní pokuty ve vztahu k o něco pozdějšímu podání žádosti o stavební povolení a k tvrzenému prodlení žalobce s plněním dle čl. II. bodu 2.1.a. smlouvy o dílo shledává odvolací soud v hrubém rozporu s dobrými mravy a žalobce nebyl v prodlení pro nesoučinnost žalovaného, jak je na to poukazováno i v čl. VII. bodu 1 smlouvy o dílo (když dojde k prodlení z důvodů na straně žalovaného) a již z těchto důvodů by ani smluvní pokuty nemohly být přiznány. Jestliže žalovaný tvrdí, že žalobce podal žádost o stavební povolení o 94 dnů později než měl, až 20.2.2017 (tuto dobu uplatňuje až v odvolání, u soudu I. stupně uplatnil jen 43 dnů) již se nehlásí k tomu, že právě pro jeho přístup bylo stavební řízení v září 2017 zastaveno, když i přes četné výzvy a urgencye žalobce nedodal žalovaný to, co požadoval stavební úřad. Na tom je vidět účelovost žalovaným vytvořené smluvní pokuty, protože dodatečně uplatňuje vůči žalobci sankci za o něco pozdější podání žádosti o stavební povolení ke stavebnímu úřadu, ačkoli od léta 2017 sám celé řízení zastavit chtěl. I člen výboru žalovaného p. Spousta (k žádosti žalobce o dokumenty potřebné pro stavební řízení) uvedl v emailu z 28.8.2017, že žalovaný si nic jiného než zastavení stavebního řízení nepřeje, žalovaný nikdy neposkytl žalobci požadovanou součinnost v dodání stavebním úřadem požadované listiny a stavební řízení bylo zastaveno, přičemž žalovaný se proti rozhodnutí neodvolal (s tím, že by požadovanou listinu dodal). To stejné lze říci i o žalovaným uplatněné smluvní pokutě po 500 Kč denně, vyčíslené za prodlení s plněním dle čl. II. bodu 2.1.a. smlouvy o dílo nejdříve na částku 112 000 Kč (za dobu od 1.2. do 13.9.2017) a nyní v odvolání rozšířené až do 12.8.2021 na částku 714 000 Kč (dále za dobu od 14.9.2017 do 12.8.2021), u čehož je také dán hrubý rozpor takového požadavku s dobrými mravy a žalobce ani od léta 2017 nemohl být v prodlení pro nesoučinnost žalovaného. Žalobce možná poněkud nedoceníl, o jak obrovskou a složitou stavbu se jedná (odvolacímu soudu je daný dům znám z běžného života v rámci Brna), ale poté, co za něj od dodatku č. 1 smlouvy o dílo jednal T. R. se, jak plyne i z napadeného rozsudku, opravdu snažil dle smlouvy o dílo vše připravit, a to v návaznosti na stále doplňované připomínky ze strany žalovaného, což potvrdili i slyšení svědci, ať již p. R. či K., K., K. i E. (byl místopředsedou výboru žalovaného a nejvíce v celé věci vystupoval za žalovaného). Bez neustálých požadavků žalovaného na doplnění projektu zateplení, jímž se projektanti snažili vyjít vstříc, mohla být celá dokumentace předána již někdy začátkem roku 2017, což potvrdil i její zpracovatel R.K., jenž vypověděl, že projekt pro stavební povolení v potřebném rozsahu udělal, nemusely v něm být detaily, které p. E. požadoval a které on tam zpracoval, 16.2.2017 napsal pátou revizi projektové dokumentace, protože p. E. si vždycky něco vymyslel, co se vůbec netýkalo zateplení a on vše potřebné, včetně zpráv příslušných úřadů, poté předložil stavebnímu úřadu. K. je zkušený projektant, který řekl, že má 45 let praxe v oboru a jeho zkušenosti potvrdil i K. (ten dokončoval projekt poté, co K. došla trpělivost s neustálými novými požadavky p. E.), takže pokud K. vypověděl, že by jeho zpracovaný projekt i bez provedených změn, požadovaných p. E. u stavebního úřadu stoprocentně obstál a dokumentace byla kompletní, nemá odvolací soud žádný důvod to zpochybňovat, zvláště když shodně vypovídali i T. R. a K.. K. též uvedl, že všechny dokumenty se k žalovanému dostaly a ten si nemohl myslet, že neexistují a až do schůze žalovaného (20.6.2017) nebyl žádný náznak, že by to, co bylo zpracováno, žalovaný nechtěl. Projekt pro stavební povolení ve smyslu čl. II. bodu 2.1.a. smlouvy o dílo měl žalobce hotový již

počátkem ledna 2017. Žalovaný by neměl zneužívat toho, že se mu žalobce snažil vyjít vstříc a postupně upravoval projekt a dokumentaci o další požadavky nad rámec rozsahu potřebného pro stavební řízení a stavební povolení, čímž se vše časově protáhlo (jednotlivé upravované verze také byly průběžně poskytovány E.). Ohledně prezentace celého projektu a jeho předání žalovanému (k němuž žalobce vyzýval žalovaného již předtím) byli účastníci domluveni na tom, že proběhne na schůzi žalovaného 20.6.2017, kam nakonec nebyl p. R., jednající za žalobce, vůbec vpuštěn (to potvrdil jak svědek R., tak i K., který řekl, že žalovaný odmítl převzít dokumentaci a nepustil p. R. na danou schůzi a rovněž i E.) a nejpozději od této doby přestal žalovaný se žalobcem komunikovat a poskytovat mu součinnost. Pokud žalovaný zdůrazňuje, že projekt nevyužil a nevyužije, je to proto, že se sám rozhodl jej nevyužít, to ovšem nemá vliv na jeho povinnost cenu za zhotovené dílo dle § 2613 OZ zaplatit (například jak z výpovědi svědka K., tak i z jeho mailů, co jsou ve spise, se line frustrace z toho, že on zatím nedostal nic zapláceno, ačkoliv dělal za nízkou cenu a plnil nadstandardní požadavky žalovaného a navíc ještě dal cca 35 000 Kč ze svého známým, co s ním spolupracovali na průkazu energetické náročnosti či požárně bezpečnostním řešení). Lze shrnout, že by bylo v rozporu s principy spravedlnosti, aby do června 2017 žalobce platil smluvní pokutu za situace, kdy připravenou dokumentaci dále upravoval dle nadstandardních požadavků žalovaného a od června 2017 nebyl a nemohl být v prodlení s předáním dokumentace dle smlouvy, jestliže žalovaný neposkytl součinnost a dokumentaci, i přes výzvy žalobce, stanoveným způsobem nepřevzal.

11. Vzhledem k částečné změně rozsudku soudu I. stupně ve věci samé byl dle § 224 o. s. ř. a § 142 odst. 2 o. s. ř. změněn napadený rozsudek i ve výroku III. o nákladech řízení mezi účastníky, když se poněkud změnil poměr úspěchu a neúspěchu obou stran. Z celkového předmětu sporu, tj. částky 318 629 Kč byl žalobce úspěšný ohledně částky 269 299 Kč, což je 84,5 % předmětu sporu, úspěch žalovaného představuje částka 49 330 Kč, což je 15,5 % předmětu sporu, rozdíl úspěchů stran vychází na 69 % ve prospěch žalobce a v tomto rozsahu má žalobce právo na náhradu nákladů řízení. Náklady řízení, které žalobci vznikly a které byly účelně vynaloženy, přesně a správně vymezil soud I. stupně v bodu 24. odůvodnění rozsudku v částce 225 052,67 Kč, na což odvolací soud plně odkazuje a z této částky má žalobce právo na 69 %, tj. na částku 155 286 Kč, která mu také byla přiznána.
12. Změněný poměr úspěchů stran ovlivnil i výroky IV. a V. o nákladech státu, vzniklých v částce 2 338 Kč, které má každý z účastníků platit České republice dle § 148 odst. 1 o. s. ř. v rozsahu svého neúspěchu, tj. 15,5 % z této částky, představující neúspěch žalobce činí 362 Kč a 84,5 % představující neúspěch žalovaného činí 1 976 Kč a v tomto směru byly výroky IV. a V. rozsudku soudu I. stupně změněny dle § 224 o. s. ř. a § 148 odst. 1 o. s. ř.
13. O nákladech řízení odvolacího rozhodoval odvolací soud dle § 224 o. s. ř. a § 142 odst.2 o. s. ř. a přiznal žalobci právo na náhradu nákladů odvolacího řízení v rozsahu 69 % , když poměr úspěchů stran byl v odvolacím řízení stejný jako u soudu I. stupně, tj. stejný je i výsledný rozdíl úspěchů, jenž vychází na 69 % ve prospěch žalobce. Žalobci vznikly v odvolacím řízení náklady na právním zastoupení za 3 úkony právní pomoci dle § 7, § 8 odst.1 a § 11 odst.1 advokátního tarifu, a to za sepsání odvolání ve vztahu k výroku II., u něhož odměna činí 2 900 Kč (odvolání se vztahovalo k částce 44 275 Kč), vyjádření k odvolání žalobce, u něhož odměna činí 9 420 Kč (vztahovalo se k částce 274 354 Kč dle výroku I. rozsudku) a za účast u jednání odvolacího soudu dne 22.6.2022, u něhož odměna činí 9 580 Kč (jednání se týkalo celého předmětu sporu); k těmto úkonům má zástupce nárok i na 3 režijní paušály po 300 Kč dle § 13 advokátního tarifu. Dále bylo přiznáno i jízdné zástupce žalobce vozem značky Chevrolet v částce 3 510 Kč z Prahy do Brna a zpět v délce 444 Km při spotřebě 7,2 l/100 km, ceně benzínu 44,5 Kč/1 l dle vyhlášky č. 116/2022 Sb. a paušální náhradě 4,7 Kč na 1 km dle této vyhlášky, náhrada za ztrátu času za 12 půlhodin této cesty po 100 Kč a náhrada nákladů za doložené ubytování zástupce žalobce v místě jednání soudu z 21.6. na 22.6.2022 ve výši 1 802 Kč, vše dle § 13 a § 14 advokátního tarifu. Součet těchto částek činí 29 312 Kč a žalobce z něj má nárok i na 21 % DPH, tj. na částku 6 156 Kč, když zástupce žalobce

je plátcem DPH. K částce 35 468 Kč je třeba připočíst i soudní poplatek z odvolání 2 214 Kč, takže celkové žalobci v odvolacím řízení vzniklé náklady činí 37 682 Kč, z nich 69 % vychází na 26 000 Kč a tato částka byla také žalobci za odvolací řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je** dovolání přípustné, jestliže závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak. Dovolání lze podat do dvou měsíců od doručení tohoto rozsudku k Nejvyššímu soudu České republiky, prostřednictvím Městského soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí soudu, může oprávněný podat návrh na exekuci (soudní výkon rozhodnutí).

Brno 28. 6. 2022

JUDr. Zdeněk Konečný v. r.
předseda senátu